

در دیدار سفیر قزاقستان با مامون میراث فرهنگی مطرح شد؛

پیشنهاد تشکیل کمیته مشترک میراث فرهنگی ایران و قزاقستان

پیشنهاد تشکیل کمیته میراث فرهنگی مشترک میان ایران و قزاقستان، در دیدار سفیر قزاقستان در تهران با قائم مقام وزیر و معاون میراث فرهنگی ایران مطرح شد.

به زودی برگزاری می‌کنیم و امیدوارم از وزارت ورزش ایران و وزارت میراث فرهنگی هم نمایندگان ایران برای شرکت در این رویداد معرفی شنوند. این همکاری‌ها برای نزدیک کردن دو ملت ضروری است.

ایران سفیر کردهام. وی با اشاره به ۲۵ اکبر، ریزز ملی قزاقستان گفت که در آستانه این روز می‌توانیم شب فرهنگی ایران و قزاقستان را برگزار کنیم. او تألیف آفرود، پنجمین دوره بازی‌های جهانی کوچ نشین‌ها را

تمدن خود دارد. اوتالاپ اوانالیایف، سفیر قزاقستان هم در این دیدار گفت: ایران و قزاقستان، کشورهای دوست و همسایه در روابط بین‌المللی هستند. من تاکنون به شهرهای مختلفی از

میراث فرهنگی ایران در بخش دیگری از سخنانش گفت: سال گذشته ۵۴ کاروانسرای ایرانی را ثبت جهانی کردیم. در حال حاضر ۲۷ اثر میراث ملموس و طبیعی داشته‌اند که ۲۴ میراث ناملموس داریم. در این دیدار، علی‌داری، معاون میراث فرهنگی ایران و قزاقستان، ملاموس و حوزة تمدنی مشترک و ثبت آثار جهانی داشته‌اند که نمونه آن، پرندة نوروژ است که ایران ثبت کرده و ۱۲ کشور دیگر از جمله قزاقستان در آن عضو هستند.

وی افزود: موارث مشترکی همچون فارابی بزرگ و جاده ابریشم داریم و دین مشترک، سرمایه عظیم همکاری برای کشورهای ایران و قزاقستان است. خوشحالم که قزاقستان عضو کمیته پیمان الدولتی حفاظت از میراث فرهنگی ناملموس است. قائم‌مقام وزیر و معاون

میراث فرهنگی ایران در بخش دیگری از سخنانش گفت: سال گذشته ۵۴ کاروانسرای ایرانی را ثبت جهانی کردیم. در حال حاضر ۲۷ اثر میراث ملموس و طبیعی داشته‌اند که ۲۴ میراث ناملموس داریم. در این دیدار، علی‌داری، معاون میراث فرهنگی ایران و قزاقستان، ملاموس و حوزة تمدنی مشترک و ثبت آثار جهانی داشته‌اند که نمونه آن، پرندة نوروژ است که ایران ثبت کرده و ۱۲ کشور دیگر از جمله قزاقستان در آن عضو هستند.

دیوارهای زری رنگ آن چشم‌نشانند، تسانیکه در اوایل قرن نوزدهم میلادی، مسافری لباس بادی‌نشین را پوشید و به این منطقه اسرارآمیز نفوذ کرد.

گروه گردشگری - در اعماق دره‌های بیابانی متسروک و کوه‌های ناهموار «اردن»، گنجینه باستانی به نام شهر سنگی «پترا» قرار دارد. «پترا» که یکی از مکان‌های ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو و از عجایب هفتگانه جدید جهان است، لودویگ بورکارت، کارشناس سونیسو - به ورودی یک وادی؛ دره‌ای به جا مانده از یک رودخانه خشکیده و جایی که راهنمای بادی‌نشین‌اش او را هدایت کرده بود، رسید. او با گذر از دره صخره‌ای، توجه‌اش به صخره‌هایی جلب شد که آنگذر بلند بودند که تقریباً سر به آسمان کشیده بودند، اما منظره خارق‌العاده‌ای در انتظار «بورکارت» بود که در آن سوسوی این گذرگاه ظاهر شد؛ ساختمانی خارق‌العاده که در دل صخره‌ها تراشیده شده بود. کاوشگر سونیسو با دید حیرت‌خود را کنترل می‌کرد. او که یک کاوشگر علاقه‌مند به دنیای عرب بود، می‌دانست که یک شهر گمشده را پیدا کرده است که شایعانی درباره آن را در سفرهای صحرایی‌اش شنیده بود. «بورکارت» نخستین اروپایی بود که پس از گذشت چندین قرن به «پترا» قدم گذاشته بود. «بورکارت» لباس‌های عربی به تن کرده بود. او

مجبور بود هیجان خود را مخفی کند. راهنمای بادی‌نشین فکر می‌کرد او شیخ قرآن هدیه‌الاحی است که به این مکان دورافتاده آمده است تا به عهدش عمل کند. او باید با نهایت احتیاط عمل می‌کرد. هر حرکت نادرستی می‌توانست پوشش او را لو بدهد و مأموریت و شاید جان‌ش را به خطر بیندازد. افسانه‌هایی از ثروت گمشده در اطراف همان بنای یادبودی که «بورکارت» به تازگی دیده بود، در زبان‌ها خیز کرده بود. این بنا در زبان عربی به «خراب» معروف است؛ زیرا داستان‌هایی از قبایل محلی درباره گنجینه‌ای که مدت‌ها پیش توسط دزدان در آنجا ذخیره شده بود، روایت می‌شد. امروزه، مورخان معتقدند این سازه حیرت‌آور مقبره یک پادشاه قرن بیستمی و احتمالاً «الحارث چهارم»، پادشاه نبطی بوده است. داخل این بنا یک دالان خاکسپاری بدون هیچ‌گونه جزئیات تزئینی وجود دارد و دست‌کم تاکنون هیچ گنجینه‌ای در آن پیدا نشده است. این احتمال وجود دارد که «بورکارت» در سفرهایش از قبایل بادی‌نشین داستان شنیده است. «نبطی» که در «پترا» اقامت می‌کرد، در حقیقت نبطی «پترا» قرار داشت. این تمدن خاورمیانه‌ای که کمتر شناخته شده است، از قرن‌ها پیش از میلاد تا قرن یکم میلادی؛ یعنی زمانی که به قدرت رو به رشد امپراتوری روم تسلیم شده بود، بر بخش بزرگی از اردن امروزی حکومت می‌کرد. «نوشیال جتوگرافیک» داستان «پترا» و این گونه روایت کرده است، پس از اینکه رومیان «پترا» را فتح کردند و مسیرهای تجاری تغییر کرد، اهمیت شهر کاهش یافت تا اینکه متروک شد. اروپایی‌ها، قرن‌ها به

شهر باشکوهی که ناپدید شده بود!

می‌کنند، آشنا بود، متوجه شد که ممکن است این منطقه نزدیک خود شهر «گمشده» باشد. «بورکارت» داستانی جدید و قانع‌کننده برای شخصیت «ابراهیم» ساخت؛ او اکنون یک «اثر پارسیا» بود که از راه دور سفر کرده بود تا به عهد خود برای قربانی کردن با استفاده یک راهنمای محلی، وارد قلمرو بادی‌نشینان شد. در ۲۲ آگوست ۱۸۱۲ میلادی، «بورکارت» از وادی تاریک و باریک بیرون آمد و سرانجام به استفاده یک راهنمای بادی‌نشینان او با تمام دقت و احتیاطش، نتوانست مقاومت کند تا ساختار «خرانه‌داری» را بررسی و یادداشت‌برداری نکند. «بورکارت» در گزارش بعدی خود از این کشف نوشت: راهنمای بادی‌نشینش در لحظه دلهره‌آوری به او مشکوک شد و گفت: «اکنون به وضوح می‌بینم که تو کافر هستی» و او را متهم به تلاش برای سرقت گنج کرد. «بورکارت» این اتهام را رد کرد و به سمت مقبره هارون ادامه داد. «بورکارت» در نامه‌ای برای انجمن آفریقا نوشت: «در تپه‌های «جبل شر» دره‌ای به نام «وادی موسی» وجود دارد که من حدس می‌زنم «پترا» باشد؛ جایی که تساحدی که من می‌دانم هیچ پس از ماجرای فراوانی که او را به مکه و مدینه رسانده بود، پنج سال بعد در قاهره سرانجام آماده‌کاوش در «رودخانه نیجرا» شد. او در سن ۳۲ سالگی پس از ابتلا به یک بیماری از پای درآمد.

عزیمت به چنین مأموریت خطرناکی، در سال ۱۸۰۹ میلادی تصمیم گرفت برای افزایش سطح اطلاعات خود در مورد عربی و اسلام به سوریه سفر کند. در آنجا بود که او نام مستعار خود را، «ابراهیم بن عبدالله»، انتخاب کرد و برای این شخصیت، داستانی خلق کرد. او به این نتیجه رسید که ابراهیم، مسلمانانی از هندوستان است که ملیت او هر گونه شک و تردیدی را در مورد لهجه خارجی‌اش هنگام صحبت کردن به عربی برطرف می‌کند. «بورکارت» پس از یک دوره سفر در چهار ساله مطالعه و سفر در سوریه، به این نتیجه رسید که سرانجام آماده است تا به قاهره برود. مستقیم‌ترین مسیر به مصر در امتداد ساحل قرار داشت، اما بورکارت راه دشوارتری را انتخاب کرد: از طریق مسیرهای بیابانی نزدیک «دریای مرده»، منطقه‌ای که برای اروپایی‌ها ناشنا بود. کفرت گنج کرد. «بورکارت» این اتهام را رد کرد و به سمت مقبره هارون ادامه داد. «بورکارت» در نامه‌ای برای انجمن آفریقا نوشت: «در تپه‌های «جبل شر» دره‌ای به نام «وادی موسی» وجود دارد که من حدس می‌زنم «پترا» باشد؛ جایی که تساحدی که من می‌دانم هیچ پس از ماجرای فراوانی که او را به مکه و مدینه رسانده بود، پنج سال بعد در قاهره سرانجام آماده‌کاوش در «رودخانه نیجرا» شد. او در سن ۳۲ سالگی پس از ابتلا به یک بیماری از پای درآمد.

در طول جنگ‌های صلیبی، این منطقه بیشتر به خاطر صومعه «است هارون» شناخته می‌شد تا خود شهر. این صومعه «سرسزمین مقدس» شناخته می‌شد، از «کوه هارون» نامیده می‌شد، (ع) که محل خاکسپاری برادر موسی (ع) است. در قرن دوازدهم میلادی، سلطان صلاح‌الدین بیشتر این منطقه را که دست صلیبیون خارج کرد. جبل هارون و فرقه هارون، زیارتگاه مسلمانان شد. اما گروهی از مردم به ویرانه‌های «پترا» وفادار باقی ماندند؛ بادی‌نشینانی که از این شهر به عنوان سنگر استفاده می‌کردند. آنها موقعیت مکانی این شهر را برای صدها سال همچون یک راز حفظ کردند. در قرن نوزدهم میلادی، استعمارگران اروپایی تحت تأثیر مغایم رمانتیک و همچنین تجاری کاوش در خاورمیانه قرار گرفتند. رویای یافتن ویرانه‌های تمدن‌های گمشده، کنجکاری کاوشگرانی همچون «یوهان لودویگ بورکارت» را برانگیخت.

پایتخت نبطی‌ها با ایجاد انحصار در تردد کاروان‌ها، توانست از خود در برابر دشمنان محافظت کند و در عین حال برای جریان اصلی تجارت در دنیای باستان باز بماند. برای قرن‌ها، وسایل نقلیه پر از ادویه، ابریشم و بخور به پترا می‌رسیدند. خسته از صحرای آنها، باکمال میل عوارض خود را پرداخت می‌کردند، نه تنها برای برخورداری از امنیت شهر، بلکه برای استفاده از گرانبهاترین منبعی که نبطی‌ها می‌توانستند تأمین کنند: آب شیرین. بسیاری از بناهای تاریخی باورکردنی پترا در زمان پادشاهی «الحارث چهارم»، بین سال‌های ۸ پیش از میلاد تا ۴۰ بعد از میلاد ساخته شده‌اند. شگوه «پترا» برای نزدیک به یک قرن به خوبی می‌درخشید، تا اینکه سلسله‌های درخشش این شهر توسط امپراتوری بزرگ در غرب، یعنی روم، خاموش شد. در سال ۱۰۶ پس از میلاد، امپراتور «تراژان» سرزمین‌های حدود قرن چهارم پیش از میلاد به عنوان بازگازان کوچ‌نشین به دلیل فراوانی آب شیرین به «پترا» رسیدند. این مردم در مرکز استان جدید روم قرار گرفته بود، کم‌کم با کاهش نفوذ سیاسی‌اش مواجه شد. مدت‌ها بعد، پس از فروپاشی امپراتوری روم، «پترا» به مرکز استان تحت امپراتوری بیزانس تبدیل شد، اما در قرن هفتم میلادی «پترا» به دست نیروهای عربین خطاب «دومین خلیفه راشدین» افتاد و بعدها ناپدید شد. «پترا» که پس از مجموعه‌ای از زمین‌لرزه‌ها به ویرانه تبدیل شده بود، به عنوان «وادی موسی» یا «دره موسی» شناخته می‌شد.

مجبور بود هیجان خود را مخفی کند. راهنمای بادی‌نشین فکر می‌کرد او شیخ قرآن هدیه‌الاحی است که به این مکان دورافتاده آمده است تا به عهدش عمل کند. او باید با نهایت احتیاط عمل می‌کرد. هر حرکت نادرستی می‌توانست پوشش او را لو بدهد و مأموریت و شاید جان‌ش را به خطر بیندازد. افسانه‌هایی از ثروت گمشده در اطراف همان بنای یادبودی که «بورکارت» به تازگی دیده بود، در زبان‌ها خیز کرده بود. این بنا در زبان عربی به «خراب» معروف است؛ زیرا داستان‌هایی از قبایل محلی درباره گنجینه‌ای که مدت‌ها پیش توسط دزدان در آنجا ذخیره شده بود، روایت می‌شد. امروزه، مورخان معتقدند این سازه حیرت‌آور مقبره یک پادشاه قرن بیستمی و احتمالاً «الحارث چهارم»، پادشاه نبطی بوده است. داخل این بنا یک دالان خاکسپاری بدون هیچ‌گونه جزئیات تزئینی وجود دارد و دست‌کم تاکنون هیچ گنجینه‌ای در آن پیدا نشده است. این احتمال وجود دارد که «بورکارت» در سفرهایش از قبایل بادی‌نشین داستان شنیده است. «نبطی» که در «پترا» اقامت می‌کرد، در حقیقت نبطی «پترا» قرار داشت. این تمدن خاورمیانه‌ای که کمتر شناخته شده است، از قرن‌ها پیش از میلاد تا قرن یکم میلادی؛ یعنی زمانی که به قدرت رو به رشد امپراتوری روم تسلیم شده بود، بر بخش بزرگی از اردن امروزی حکومت می‌کرد. «نوشیال جتوگرافیک» داستان «پترا» و این گونه روایت کرده است، پس از اینکه رومیان «پترا» را فتح کردند و مسیرهای تجاری تغییر کرد، اهمیت شهر کاهش یافت تا اینکه متروک شد. اروپایی‌ها، قرن‌ها به

مجبور بود هیجان خود را مخفی کند. راهنمای بادی‌نشین فکر می‌کرد او شیخ قرآن هدیه‌الاحی است که به این مکان دورافتاده آمده است تا به عهدش عمل کند. او باید با نهایت احتیاط عمل می‌کرد. هر حرکت نادرستی می‌توانست پوشش او را لو بدهد و مأموریت و شاید جان‌ش را به خطر بیندازد. افسانه‌هایی از ثروت گمشده در اطراف همان بنای یادبودی که «بورکارت» به تازگی دیده بود، در زبان‌ها خیز کرده بود. این بنا در زبان عربی به «خراب» معروف است؛ زیرا داستان‌هایی از قبایل محلی درباره گنجینه‌ای که مدت‌ها پیش توسط دزدان در آنجا ذخیره شده بود، روایت می‌شد. امروزه، مورخان معتقدند این سازه حیرت‌آور مقبره یک پادشاه قرن بیستمی و احتمالاً «الحارث چهارم»، پادشاه نبطی بوده است. داخل این بنا یک دالان خاکسپاری بدون هیچ‌گونه جزئیات تزئینی وجود دارد و دست‌کم تاکنون هیچ گنجینه‌ای در آن پیدا نشده است. این احتمال وجود دارد که «بورکارت» در سفرهایش از قبایل بادی‌نشین داستان شنیده است. «نبطی» که در «پترا» اقامت می‌کرد، در حقیقت نبطی «پترا» قرار داشت. این تمدن خاورمیانه‌ای که کمتر شناخته شده است، از قرن‌ها پیش از میلاد تا قرن یکم میلادی؛ یعنی زمانی که به قدرت رو به رشد امپراتوری روم تسلیم شده بود، بر بخش بزرگی از اردن امروزی حکومت می‌کرد. «نوشیال جتوگرافیک» داستان «پترا» و این گونه روایت کرده است، پس از اینکه رومیان «پترا» را فتح کردند و مسیرهای تجاری تغییر کرد، اهمیت شهر کاهش یافت تا اینکه متروک شد. اروپایی‌ها، قرن‌ها به

نائب رئیس اتاق بازرگانی سمنان عنوان کرد:

از دست رفتن فرصت‌ها به دلیل نبود زیرساخت‌های گردشگری

که مشکلات را در این بخش حل کنیم. جامعه‌ای آفرود؛ ایجاد زمینه مطالبات از مقامات استانی و کشوری از جمله کار کردهای این کمیسیون است که می‌تواند راهگشای گردشگری استان سمنان باشد. او گفت: گردشگری یک صنعت پرسود و با کمترین میزان آلاینده‌گی و مصرف آب است که می‌تواند رونق منطقه هستیم که با همراهی دولت و بخش خصوصی، این توان را داریم

برگزاری دوره‌های آموزشی، جذب سرمایه‌گذار، فرهنگ‌سازی، ایجاد زیرساخت‌های لازم یکی از اهداف این کمیسیون است. سمنان از گردشگری به عنوان صنعتی پردرآمد نام برد و گفت: به دلیل کمبود زیرساخت‌های صنعت گردشگری در استان از جمله هتل‌ها، به سرعت در حال از دست دادن فرصت‌های جذب گردشگر و عقب ماندن از کشورهای منطقه هستیم که با همراهی دولت و بخش خصوصی، این توان را داریم

کرد: هم‌افزایی دولت و بخش خصوصی توسعه و برند سازی گردشگری استان سمنان را به همراه دارد. وی گفت: وحدت، انسجام و یکپارچگی دولت و بخش خصوصی موجب هم‌افزایی می‌شود که این همکاری توسعه و برندسازی استان سمنان را در سطح استانی، ملی و بین‌المللی به همراه دارد. جمع‌های گفت: شناخت شدن و شناساندن گردشگری استان سمنان با

گردشگری - هم‌افزایی دولت و بخش خصوصی توسعه و برند سازی گردشگری استان سمنان را به همراه دارد. وی گفت: وحدت، انسجام و یکپارچگی دولت و بخش خصوصی موجب هم‌افزایی می‌شود که این همکاری توسعه و برندسازی استان سمنان را در سطح استانی، ملی و بین‌المللی به همراه دارد. جمع‌های گفت: شناخت شدن و شناساندن گردشگری استان سمنان با

کشف یک فرهنگ ناشناخته ۴۰۰۰ ساله

برخوردار بوده است، همانطور کلیسا برای مردم امروز معنادار» یا اینکه قدمت دقیق این سنگ‌نگاره‌ها مشخص نیست، اما سنگ‌نگاره‌های مشابهی در برزیل وجود دارد که قدمتشان به حوالی ۴۰۰۰ سال قبل بازمی‌گردد. البته «گومز» معتقد است این سنگ‌نگاره‌ها که در نزوولا کشف شده‌اند، قدمت بیشتری دارند. «پارک ملی کانایما»، پارک وسیعی است که وسعتی معادل بلژیک را در برمی‌گیرد و محوطه‌های جنگلی و کوهستانی را شامل می‌شود. «آشار آنجل»، بلندترین آبشار جهان در این پارک قرار دارد. قیاسی با مراسم جنوبی سنگی همچنین در ۲۰ محوطه سنگ‌نگاره‌ای کشف شده است که ممکن است توسط همان مردمی خلق شده باشد که این سنگ‌نگاره‌ها را در آن‌ها خلق شدند. به احتمال زیاد معنادار بودند و در آن منظره از اهمیت

کشف نوشته است، برخی از این سنگ‌نگاره‌ها به رنگ قرمز کشیده شده‌اند و طرح‌های هندسی همچون خطوط و نقطه، ردیف‌های از X، الگوهای شبیه به ستاره و خطوط صافی که متصل شدن به هم طرح‌های گوناگونی را شکل داده‌اند به تصویر می‌کشند. همچنین طرح‌های ساده‌ای از آدمک‌ها نیز وجود دارد. «گومز» با اشاره به اینکه دلیل خلق این سنگ‌نگاره‌ها توسط مردم مشخص نیست، توضیح داد: «تقریباً غیرممکن است که از طرز فکر مردمی که هزاران سال قبل زندگی می‌کردند، سسر در بیابوم، اما این طرح‌ها قطعاً معانی مرتبط با مراسم‌های آیینی داشتند. برای مثال، این اشکال متفاوت ممکن است که به تولد، بیماری، تجدید حیات طبیعت یا شکار خوب مرتبط باشند. مکان‌هایی که این سنگ‌نگاره‌ها در آن‌ها خلق شدند، به احتمال زیاد معنادار بودند و در آن منظره از اهمیت

گروه گردشگری - گروهی از باستان‌شناسان در نزوولا چندین محوطه سنگ‌نگاره به قدمت هزاران ساله را در یکی از پارک‌های ملی این کشور کشف کردند. یک گروه باستان‌شناسی در نزوولا ۲۰ محوطه سنگ‌نگاره را کشف کرد که هزاران سال پیش می‌رسد، در «پارک ملی کانایما» واقع در بخش جنوب شرقی این کشور

گروه گردشگری - گروهی از باستان‌شناسان در نزوولا چندین محوطه سنگ‌نگاره به قدمت هزاران ساله را در یکی از پارک‌های ملی این کشور کشف کردند. یک گروه باستان‌شناسی در نزوولا ۲۰ محوطه سنگ‌نگاره را کشف کرد که هزاران سال پیش می‌رسد، در «پارک ملی کانایما» واقع در بخش جنوب شرقی این کشور

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای نوبت دوم

شهرداری بندر لنگه در نظر دارد به استناد مصوبه شورای اسلامی شهر بندر لنگه به شماره ۱۲۵۸۷۳/ش مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۴ از محل منابع داخلی طرح عمرانی - خدماتی شهرداری پروژه ذیل را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به اشخاص حقوقی واجد شرایط واگذار نماید.

موضوع پروژه	مبلغ برآورد اولیه پروژه	مبلغ سپرده تضمین شرکت در مناقصه
اجرای آسفالت و سنگ جدول به شرح (تراشیدن آسفالت به مساحت ۱۲۶۹۰ مترمربع به ضخامت ۵ سانتیمتر و حمل مصالح نامناسب تا فاصله ۱۰ کیلومتر و اجرای آندود نفوذی به مساحت ۱۴۵۴۰ مترمربع و تهیه و اجرای آسفالت به مساحت ۱۴۵۴۰ مترمربع به ضخامت ۵ سانتیمتر و تخریب جدول و پیاده رو و تسطیح بستر و زیر سازی با اساس کوهی ۱۸۵۰ مترمربع و تهیه و اجرای سنگ جدول با کانیو و ماهیچه پشت بطول ۳۳۳۰ متر (سنگ جدول به مشخصات با ارتفاع ۳۰ سانتیمتر طول ۵۰ سانتیمتر و ضخامت حداقل ۱۰ سانتیمتر ، خود رنگ با رنگهای سفید و قرمز))	۴۶/۸۷۲/۷۷۴/۱۲۳۶ ریال	۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

لذا کلیه متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه و کسب اطلاعات بیشتر به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند. شرایط

۱- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: متقاضیان می‌بایست تضمین شرکت در مناقصه را بصورت ضمانت نامه بانکی و واریز نقدی به شماره شبای بانک قرض الحسنه مهر ایران ۰۱۰۹۱۹۸۵۱۰۱۰۰۷۲۰۰۷۲۰۰۶۰۰۰ IRVB ارائه نمایند.

۲- مبنای برآورد: بر اساس فهرست بهای راه، راه آهن و باند فرودگاه سال ۱۳۰۷ می‌باشد.

۳- مهلت دریافت اسناد مناقصه: از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۱۴ لغایت روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۱۴

۴- مهلت ارسال پاکتهای پیشنهادات حداکثر تا روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۳۰ می‌باشد.

شناسه: ۱۷۴۱۸۴۸

آگهی مناقصه (۳۲-۱۴۰۳) (موضوع ماده ۷ آیین‌نامه اجرایی نظام مستند سازی)

اداره کل راه و شهرسازی استان هرمزگان در نظر دارد عملیات تکمیل باند دوم گهکم-فورک بشرح جدول ذیل و بر اساس مشخصات فنی منضم به اسناد مناقصه را از طریق برکناری فرخوان ارزیابی قیمت مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به مناقصه گران واجد شرایط واگذار نماید:

نام پروژه	شهرستان	برآورد اولیه بر اساس فهرست بها راه و باند سال ۱۴۰۳ (میلیارد ریال)	مدت اجرای پروژه	نوع تضمین شرکت در مناقصه	مبلغ سپرده تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
تکمیل باند دوم گهکم-فورک	حاجی‌آباد	۱۸۵۸	۱۸ ماه	تمام موارد مجاز بر اساس آیین‌نامه تضمین	طبق آیین‌نامه تضمین

- نوع فرخوان: ارزیابی کیفی جهت مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
- نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: اداره کل راه و شهرسازی استان هرمزگان
- موضوع فرخوان: اجرای عملیات تکمیل باند دوم گهکم-فورک و سایر ایتیم‌های مورد نیاز بر اساس نقشه‌ها و مشخصات فنی اجرایی.
- زمان و محل توزیع فروش
- زمان شروع توزیع اسناد مناقصه: روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۴ ساعت ۱۴
- زمان پایان توزیع اسناد مناقصه: روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۴ ساعت ۱۴
- محل دریافت اسناد مناقصه: کلیه مراحل فروش و تحویل و بازگشایی اسناد از طریق سایت تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) انجام می‌گردد.
- مهلت تحویل اسناد از سوی مناقصه‌گزار: سایت تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران)
- مهلت و زمان ارسال پیشنهادات: روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۴ ساعت ۱۴

روابط عمومی اداره کل راه و شهرسازی هرمزگان

نصب و راه‌اندازی دوربینهای مداربسته

پشتیبانی دوربینهای مداربسته

رفع اشکال

۰۷۶۴۴۸۰۵ - ۰۷۶ و ۰۹۲۶۷۵۰۹۱۹۱۰۷

Tiyamnet

Tiyam.ir

اینترنت پرسرعت... (Wi-Fi icon)